

Bumeráng

Empirium kiskönyvtár
a MacPherson Hungary Alapítvány gondozásában

Egy negyvenezer éves múltra visszatekintő, mágikus erővel felruházott eszköz különös alakkal és még különösebb viselkedéssel.

A hajítófáról a bennszülöttek szép legendát költöttek: *„Az álmok idejének első napjaiban az emberek nem bírtak kiegyenesedni, mert olyan közel volt egymáshoz az ég és a föld. Ezért aztán négykézláb másztak. Az egyik bölcs öreg éppen szomját oltotta a tónál, amikor megpillantotta a vízből kiálló botot. Addig-addig ügyeskedett, amíg sikerült megkaparintania. Megpróbálta feljebb tolni vele az eget. Sikerült is felnyomnia az égboltozatot, és az emberek végre felegyenesedhettek. Ám a nagy teher alatt a bot meghajlott. Az öreg eldobta, de a bot visszarepült. Megint eldobta, újból visszaszállt. Tetszett az öregnek a dolog: örült, hogy ilyen hűséges társra lelt, ezért megtartotta, és bumerágnak nevezte el.”*

Mit üzen, miről mesél a ma emberének ez a történet?

Tudjuk, hogy nem csak anyagi világ létezik. Sőt, a gondolat sokkal erősebb, súlyosabb és nagyobb hatású szereppel bír, mint azt korábban általánosan gondoltuk. Aztán egyre nőtt azoknak a száma és a szerepe is, akik egyértelműen hisznek a gondolat erejében, hiszen **minden és bármi, ami ma létezik, egy gondolatból született.**

Van is ilyen kifejezésünk: gondolkodó, nagy gondolkodó. Az ő bölcsességeiket, mondásaikat, gondolataikat előszeretettel idézzük, és használjuk mottóként írásainkban. Miért? Egyrészt mert röviden, tömören mégis jól érthetően mutatnak rá valami fontos momentumra az életben, a világban. A jelentőségük pedig ott van, hogy ők **végigcsinálták** azt a kísérletet, folyamatot, aminek a végére megérett az adott életesszencia.

A gondolatok felelőssége

Végigfutva és képzeletben végigjátszva ezt a történetet arra jutottam, hogy **az életben a legnagyobb felelősségünk az, hogy mi jár a fejünkben, mire gondolunk, milyen gondolatokat „hajítunk el”!** Megszületik egy eszménk, abból szavak és tettek lesznek, majd rövidebb-hosszabb idő múlva visszahatnak ránk, visszatérnek hozzánk döbbenetes pontossággal. **Amit pedig létrehoznak az a saját életünk.**

Ülj le, gondold végig hogyan élsz ma, és most vedd sorra a gondolataidat, képzelgéseiteket a múltból. Nagy valószínűséggel úgy élsz ma, ahogy néhány évvel ezelőtt elképzelted magad, rosszabb esetben azt valósítottad meg, amitől féltél.

A döntések felelőssége

Vetődött már föl az a kérdés benned, hogy vajon másként alakult volna az életed, ha egy adott pillanatban, nem helyett igent mondtál volna, vagy fordítva, ha egy lépcsősort a jobb lábad helyett a bal lábaddal kezdtél volna megmászni? Ez így elég bugyután hangzik, mégis, az életedben minden kicsi apró döntésnek és útválasztásnak jelentősége van. Bármit teszel, az vagy közelebb visz ahhoz, amiért éppen tevékenykedsz, dolgozol, vagy eltávolít attól. Ezért is könnyebb utólag okosnak lenni. Az út végén már mindenki tudja, hogy mit kellett volna tenni menet közben.

Pontosan ez az, amiért a döntéseinket figyelemmel kell kísérenünk, úgy ahogy azt a Minerva bemutatkozó számában már olvashattad tavaly szeptemberben.

A tettek felelőssége és a kis szökevények

Játszottál már sakkot? Vagy csak láttad, ahogy a játékosok akár órákon keresztül mérlegelnek, fejben lemodelleznek minden lehetséges lépést, és annak a következményeit, vagyis az ellenfél reakcióját. **Stratégiákban gondolkoznak.** Ők pontosan és határozottan tudják, hogy bármit léphetnek, és bármit is lépnek azon akár a győzelem vagy a vereség is múlhat. Ismerős ez a hétköznapiakból? Ott ezen áll a siker vagy a kudarc.

Mégis gyakori a felelősség taszítása. Láttál már olyat, hogy valaki a parkolóban beletolat a másik autóba, összetöri, ám abban a tudatban, hogy nem látta senki elhajt, nem hogy megtérítené a kárt, de még tudomást sem vesz róla, hogy azt okozott, és folytatja a napját, mintha mi sem történt volna?

Ha valaki mégis fülön csípi őt, és szembesíti a tetteivel, akkor kifogások, magyarázatok, magyarázkodások tucatjait képes elővenni csakhogy a felelősségre vonást elkerülje. Valahol még meg is értem, ugyanis az ember természetes ösztöne, hogy a vészhelyzetben menekül, vagy öl, vagy őt ölik. Szembeszállni ezekkel a természetes, ösztönös erőkkel nem könnyű feladat.

Felelősségvállalás

Nap mint nap, az élet minden területén találkozunk emberekkel, akikkel bármi is történik, mindig a körülmények, az időjárás, a főnök, a gazdasági helyzet, a szomszéd, a hideg, a meleg, ... a felelős. Nem mondható általánosnak az az eset, amikor valaki beismeri, hogy igen, én vagyok a felelős, a hibás, én tettem vagy nem tettem a dolgom. Számos esetben várjuk, hogy a másik beismerje a hibáját. Nekem is nehezen megy, bár egyre jobban megbirkózom a feladattal. Aztán tudod mit vettem észre: amint beismerem, hogy hibáztam, hogy felelős vagyok a történetekért – egyrészt megkönnyebbülök, mert nem kell tovább titkolózni, elfedni a tévedést, hibát, másrészt nem lehet tovább ostromozni sem ezért, mert azzal, hogy „igen, én vagyok a felelős” elejét vettem a további piszkálódásnak.

Nézz körül, és azt veszed észre, hogy a felelősség kerülése már-már általánosnak mondható. Jó példák erre a börtönlakókkal készült riportok, a bíróságokon utolsó szó jogán elhangzó mondatok, hogy „én nem vagyok bűnös”, „nem én követtem el”, „nem érzem magam bűnösnek”. Hibás a

gyerekkor, a szülők, az igazságszolgáltatás, a társak, sőt időnként még a saját gyerekeik is, amikor azzal védekeznek, hogy valami cselekedetet, bűnt a gyermekeikért követnek el. Mi ez, ha nem a felelősség lerázása és áthárítása másra?

Felelősség az életünkért

Bármilyen gondolat teremtése, bármilyen választás és döntés kizárólag és egyedül az egyén felelőssége. Ebből a szempontból nincs jó és rossz, nincs helyes és helytelen, csak döntés van. Hogy ez melyik kategóriába fog kerülni, az függ a végrehajtástól, a konkrét tettektől és a következeteségtől.

Amikor bármilyen okból rosszul választasz, az is kizárólag a Te felelősséged. Amikor mások választanak rosszul, és Te azt elfogadod, az is egyedül a Te felelősséged. És az is a Te felelősséged, ha valaki Téged választott -rosszul, és Te akkor igent mondtál, az is a Te felelősséged. Ha ebbe egy kicsit belehalsz, ha összetörök a szíved, ha elvesz a szabadságod – az is a Te felelősséged. Hiszen mindenhez két ember kell: egy, aki csinálja és egy, aki hagyja!

Bárhogyan is történjen, csak rajtad áll, hogy valamire igent mondasz vagy nemet. El kell ismerned és el kell fogadnod, hogy életed minden döntéséért, minden érzésedért, minden gondolatodért Te vagy a felelős.

Tudod, hogy mit kockáztatsz, ha elutasítod a személyes felelősségvállalást? Függő helyzetbe kerülés **mások** véleményétől, engedélyétől, elismerésétől és elfogadásától. Csak akkor leszel képes dönteni és választani, ha arra valaki rábólint. Veszélyes ez? Bizonyos szempontból nem, hiszen mindig meg fogsz felelni az elvárásoknak; viszont Rád nézve igen, mert mindig valaki más életét fogod élni. Közben pedig arról ábrándozol, hogy de jó lenne...

Másrészt minden döntési helyzet előtt eluralkodhat rajtad a félelem, -hogy mi lesz, mit fognak hozzá szólni- ami végül halogatáshoz majd kapkodáshoz, bűntudathoz, dühhöz, és depresszióhoz vezethet. Kell ez Neked? Dehogy!

Már csak azért sem, mert a természet törekszik a harmóniára, és ellensúlyozásképpen olyan rossz szokásokat és pótcselekvéseket hozhat be az életedbe, mint a túlzott alkoholfogyasztás, a kábítószeres élvezete, az élményevés, a szerencsejáték, az impulzusvásárlás, szexmánia, dohányzás, túlzott munka.

Nem tetszik a világ ami körülvesz? Pedig a saját gondolkodásod eredménye. Csak akkor fog megváltozni, ha megváltoztatod a gondolkodásod!
Ezért vagy felelős a gondolataidért!

Felelősség gyermekeinkért

Az életmentés alapelve, hogy először mindig magadon segíts, mert csak akkor leszel képes másokat is ellátni, ha Te jól vagy.

Látok párokat, gyermek után sóvárogva. Mindent elterveznek, mindent végiggondolnak, aztán semmi sem sikerül. Már görcsök, aztán frusztráltak. Eljutnak arra a pontra, amikor feladják a próbálkozást, hogy saját gyermekük legyen. Eldöntik, hogy részt vesznek valamilyen bébiprojektben. Megtörténik a csoda, megszületik az első gyermekük. Aztán rá egy évre a *saját* gyermek is. Ugye Te is számos ilyen esetet láttál, hallottál?

„Mihelyt nem kell: mindenem a tied” – ez az élet vásárcsarnokának felirata. (Weöres Sándor)
Valójában „semmi különös nem történt”, mindössze megváltozott a gondolkodás, és azon keresztül minden, az egész élet.

Gyermeked felé a felelősséged az, hogy szeresd, támogasd. Légy mellette, de ne uralkodj rajta. Hagyd kibontakozni, engedd, hogy próbálgassa a szárnyait. Sportolni szeretne? Engedd, vidd el a Nagy Sportágválasztóra, hadd próbálja ki magát.

Verseket ír? Írasd be könyvtárba, járj vele író-olvasó találkozókra, ahol egy-egy költővel, íróval személyesen is találkozhat. A nyitott kis lelkével csodának fogja megélni.

Jól rajzol? Vidd el rajztanfolyamra, vagy szakkörre.

Mindegy miben jó, valamiben mindenki kimagasló tud lenni. Neked az a dolgod, hogy támogasd és segítsd abban, hogy ráleljen a szunnyadó tehetségre és képességekre.

Ez mind fontos, ám a legfontosabb, hogy tölts vele elegendő időt! Tanulj vele, sétálj vele, kóborolj vele csak úgy. Ez a legtöbb, mit adhatsz neki.

Honnan ismered fel, ha háritod a felelősséget?

Nem az én hibám. Az élet igazságtalan. Ez a sorsom. Ha más családba születtem volna. Ha gazdag lennék. Csódtömeg vagyok. Csupa kudarc az életem. A szüleim miatt van, az iskolám miatt van, a szomszédok miatt van, ...

Hogy viselkedsz? Milyen véleménnyel vagy magadról? Milyen és milyen értelmű szavakat, kifejezéseket használsz?

Mártír, önsajnáló, szánalmas, lehangolt, vesztes, dühös, dühöngő, függő, panaszkodó, makacs, konok, gyenge, gyáva, félős, bizonytalan, zavart, zavarodott, másokat hibáztató, vádló, ellenséges, agresszív, pesszimista, negatív, levert, labilis, felelőtlen, elutasító, passzív, irracionális, neurotikus, megszállott, elveszett, ...

Építsd ki Magadban a személyes felelősség elfogadásának képességét!

- Fogadd el Magad, olyannak, amilyen vagy, a hibáiddal és erényeiddel együtt.
- Ismerd be, és fogadd el, hogy a lehetőségeid csak tőled függnék.
- Tudd és lásd, hogy kivé-mivé szeretnél válni.
- Tudd, hogy hová akarsz eljutni! Nevezz meg prioritásokat az életedben.
- Tanulj meg nemet mondani. Ilyenkor szemléld magad kívülről és felülről, és dicsérd meg magad, ha valamit másként tettél, mint korábban.

- Válogasd meg a barátaidat, (üzleti) partnereidet, munkatársaidat.
- Válassz példaképet! Utánozz!!!
- Számolj le a haraggal, félelemmel, mások hibáztatásának szokásával, a bizalmatlansággal és a bizonytalansággal.
- Légy nyitott! Fogadd be az új ötleteket és módszereket – persze ne kritika nélkül. Alkoss saját véleményt!
- Járj társaságba! Beszéljess sokat!

Pénzügyi felelősség

A felelős pénzügyi gondolkodás alapvetően azt jelenti, mindig a lehetőségeid határain belül élsz. Mérlegelned kell a fizetési kötelezettségeidet, ha családod van, végig kell gondolnod a biztonságukat minden körülmények között. Ki kell alakítanod az optimális családi pénzügyi stratégiát.

Ebben az első és legfontosabb lépés, hogy gondold végig, mi az, amid van, és ezek mindegyike az értékén legyen biztosítva.

Ezek alapvetően:

- **az élet** –mi lesz a családdal, ha Veled történik valami?,
- **a vagyon** –újjá tudnád ma építeni a házat, nyaralódat, meg tudnád ma újra venni a kocsidat, ha megsérülnének?
- **az egészség** –a jövedelmed és jóléted záloga,
- **a betegség** –milyen ellátást szeretnél?
-

Legyen minimum 6 havi megélhetési költségednek megfelelő vésztartalékod.

Ehhez tudsz nyúlni, ha elveszíted az állásodat, vagy másik munkát keresel, ebből fedezheted az elromlott háztartási gépek pótlását, kisebb javítások költségeit az otthonodban és körülötte. Ehhez nyúlhatsz, ha gyermeked részt vehet egy rendkívüli kiránduláson, utazáson, ...

De vigyázz!!! Mindig vissza kell pótolni. Sőt, az sem baj, ha növekszik az összege, amíg

eléri az egy évi családfenntartási összeget.

Gondold végig a közép (3-5 év) és hosszú (10-100év) távú céljaidat, és azok pénzszükségletét –ha van.

Középtávú program lehet egy esküvő. Egy kedves ismerősöm gyermekei most kötik össze az életüket. Az esküvő kb. 1,5 millió forintba kerül, úgy hogy a fiatalok minden takarékosági megoldást fölkutattak és igénybe vettek.

Te ki tudnád ezt fizetni holnap?

Ha igen, gratulálok. Ha a válaszod nem, miből gondolod, hogy 3-5-10-20 év múlva ki fogod tudni fizetni, ha nem teszel semmit???

Mai slágertéma: **a nyugdíj**

Ma-holnap egy átlagfizetésből élő polgár várható nyugdíja az utolsó keresetének mintegy 40 százaléka lesz, ez azt jelenti, hogy ha valaki ma 100ezer forintot vitt haza, a jövő hónapban ez 40ezer forint lesz. Ráadásul nem lesz cafeteria sem!

Te ki tudnád egészíteni **ma** a várható nyugdíjadat az utolsó keresetedre?

Ha igen, gratulálok. Ha a válaszod nem, miből gondolod, hogy 20-30 év múlva, amikor 65 éves leszel ki fogod tudni fizetni, ha nem teszel semmit???

Kezdj el számolni! Ha 10 év múlva venni szeretnél valamit -mondjuk egy lakást- 10 millió forintért, akkor ennek előteremtésére alapvetően három módod van.

1. Te úgy döntesz, hogy semmit nem bízol a véletlenre, és előre összerakod.
2. Te jól keresel, biztos jövedelmed van, és lesz – 10 év múlva is, és játszva kifizeted a mellényzsebedből azt a 10 milliót.
- 3.

Nagyon akarsz a lakást, ám nem rendelkezel a fenti két adottsággal, ezért hitelként veszed föl egy banktól.

Az eredmény minden esetben ugyanaz, Neked lesz egy 10 millió forintos lakásod, vagyis lesz 10 millió forint elkölthető pénzed.

Mindössze egyetlen dologban fognak az esetek különbözni. **A 10 millió forint árában!**

Miért is? Mert az első esetben a pénz ára 3,5 millió forint, a második esetben 10 millió forint, a harmadik esetben pedig 24 millió forint – a mai hitelfeltételek alapján számolva.

Ez meg hogy lehet? Nos, úgy, hogy az, aki megfelelő formát igénybe véve előre összegyűjti a pénzt, az 3,5 millió forintból ezt meg tudja tenni. A harmadik esetben a felvett 10 millió forint hitelt 24 millióból kell és lehet visszafizetni.

Kérdem én: **miért van az**, hogy az első esetnél, ha valakinek azt mondom, hogy havi 30-40 ezer forintot meg kell takarítania, akkor azonnal sziszeg, hogy ennyi pénzt? Ő még sose látott! Hova gondolok, akkor ő nem tud megélni!

Míg a hitelfelvetelekor a havi 100.000-140.000 forintos törlesztőrészetet gondolkodás nélkül bevállalja?

Tudod, hogy mit jelent itt a felelős gondolkodás:

Pontosan azt, hogy aki előre összerakja a pénzt az élete nagy kiadásaira, annak 7x -jól látod-, hétszer(!) annyi pénze van élete során, mint annak, aki ugyanezeket hitelből oldja meg!

Te melyik táborba szeretnél tartozni? A szerencsétlen földönfutókéba vagy a szerencsés gazdagokéba? A döntés a Tiéd!

Dusik Andrea

<http://dusikandrea.hu>

Ui: Mindezt meg kell tanítanod a gyermekednek is, egész kicsi korától kezdve!

Szerző:

Dusik Andrea

2011. április

<http://dusikandrea.hu>

Szeretettel:

DUSIK ANDREA

Vezető pénzügyi tanácsadó

A MACPHERSON HUNGARY ALAPÍTVÁNY kuratóriumának elnöke

Web: <http://dusikandrea.hu>

<http://empirium.hu>

E-mail: da@dusikandrea.hu